

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

студент Доценко В.О.

(наук. керівник асист. Кліменко О.В.)

Сталий розвиток передбачає збалансоване функціонування трьох складових: природи, суспільства й економіки. З погляду економіки розвиток може вважатися сталим лише за умов дотримання балансу між господарською діяльністю людини і навколишнім природним середовищем. Соціальний підхід орієнтований на боротьбу з нерівністю можливостей. Екологічний аспект передбачає спрямування зусиль суспільства на збереження природних ресурсів шляхом введення обмежень на різні види діяльності з огляду на віддаленні результати впливу на навколишнє середовище.

Сталий економічний розвиток вимагає формування адекватної ринкової інфраструктури, з усім різноманіттям форм фінансових, кредитних механізмів, економічних інститутів й інших інструментів і важелів економічної системи, що сприяють досягненню гармонічного розподілу всіх видів ресурсів.

Одним з найважливіших компонентів такої системи є динамічна рівновага на інвестиційних ринках країни, що не просто забезпечує відновлення виробничих фондів, але формує новий технологічний вигляд країни, який обумовлює рівень добробуту населення й ступінь антропогенного навантаження необхідний для його досягнення.

Сталий розвиток соціальної сфери означає такий якісний стан цієї системи, в якому впродовж тривалого періоду під впливом зовнішніх і внутрішніх чинників не порушуються раціональні комбінації між її основними елементами: об'єктами (трудові, фінансові, матеріальні, інформаційні і ін. ресурси) і суб'єктами (державна, галузі, підприємства всіх форм власності, приватні підприємці, домашні господарства, населення).

До числа основних принципів, що забезпечують підготовку і прийняття стратегічних інвестиційних рішень у процесі формування регіональної стратегії інвестування об'єктів соціальної сфери відносяться:

Розгляд сектора соціальної сфери як відкритої соціально-економічної системи, здатної до самоорганізації. Даний принцип

стратегічного управління полягає в тому, що при розробці регіональної інвестиційної стратегії інвестування об'єктів соціальної сфери, цей сектор розглядається як певна система, цілком відкрита для взаємодії з факторами зовнішнього інвестиційного середовища.

Врахування регіональної стратегії розвитку, а також базових стратегій діяльності окремих підприємств соціальної сфери. Будучи частиною загальної стратегії розвитку регіону, регіональна інвестиційна стратегія невиробничої сфери носить стосовно неї підлеглий характер. Тому вона повинна бути погоджена зі стратегічними цілями і напрямками інвестиційної діяльності всього регіону.

Виділення домінантних сфер стратегічного інвестиційного розвитку регіону. Цей принцип дозволяє забезпечити ідентифікацію пріоритетних напрямків інвестиційної діяльності, які забезпечують успішну реалізацію її головної цільової функції – досягнення високого соціального розвитку регіону у довгостроковій перспективі.

Забезпечення гнучкості регіональної інвестиційної стратегії. Майбутньому розвитку інвестиційної діяльності властива значна невизначеність. Тому практично неможливо зберегти в незмінному виді розроблену інвестиційну стратегію на всіх стадіях процесу її реалізації. Стратегічна гнучкість являє собою потенційну можливість швидко корегувати або розробляти нові стратегічні інвестиційні рішення при змінних зовнішніх або внутрішніх умовах здійснення фінансової діяльності.

Забезпечення альтернативності стратегічного інвестиційного вибору. В основі стратегічних інвестиційних рішень повинен лежати активний пошук альтернативних варіантів напрямків, форм і методів здійснення інвестиційної діяльності, вибір найкращих з них, побудова на цій основі інвестиційної стратегії і формування механізмів її ефективної реалізації.

Облік рівня інвестиційного ризику в процесі прийняття стратегічних інвестиційних рішень.

Забезпечення розробленої регіональної стратегії інвестування об'єктів соціальної сфери відповідними організаційними структурами управління.